

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number 19-1/26-01015
Otsuse kuupäev 17.04.2026
Komisjoni koosseis Jüri Aava

Tarbija
Kaupleja OÜ FIM AUTO (12945250)

Tarbija nõue Tarbija soovib sõiduki müügilepingust taganeda ja saada tagasi tasutud 1400 eurot, registree rimise tasu 287.55 euro hüvitamist ja tehnikon trolli maksumuse 47.90 euro hüvitamist.

Resolutsioon:

1. Avaldus rahuldada.
2. Tunnistada tarbija õigus müügilepingust taganeda.
3. Välja mõista kauplejalt lepingutasu 1400 eurot ning kahjuhüvitis summas 335, 45 eurot. Kokku 1735, 45 eurot.
4. Tarbija peab kaupleja kulul sõiduki kauplejale tagastama.

Asjaolud:

06.09.2025 ostis tarbija kauplejalt sõiduki Honda Civic hinnaga 1400 eurot. Kuu aja pärast märkas tarbija, et sõiduki põhjakate on lahti tulnud. Töökojas põhjakatet kinnitades nägi meister, et auto on tagumise telje juurest täiesti roostes ja seda ei ole enam võimalik parandada. Telje ühendused on nii roostes, et sõites läbi suurema augu on tõsine oht, et telg murdub lahti. Auto seisukorda arvestades on sellega sõitmine eluohtlik. Sõiduki üle vaadanud spetsialist keeldus kirjaliku dokumendi väljastamiseks tarbijavaidluste komisjoni jaoks. Seetõttu pöördus tarbija märtsis teise spetsialisti poole. Pikaliiva Grupp OÜ vaatas sõiduki üle ning esitas dokumendi, millele on muuhulgas märgitud, et konstruktsiooni kandevelement on kahjustunud. Mõlemad tagasilla kerepoolsed kinnitused läbi roostetanud ja mõlema küljekarbi tagumised osad läbi roostetanud. Tarbijale auto müümisel sõiduki ohtliku seisukorra kohta infot ei antud. 27.10.2025 pöördus tarbija pretensiooniga kaupleja poole ja avaldas soovi lepingust taganemiseks. Kaupleja tarbija sellele ega ka järgnevatele kirjadele ei vastanud.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja on jätnud omapoolsed selgitused esitamata.

Komisjoni põhjendus:

Kuna kaupleja komisjonile ei vastanud, siis võttis komisjon TKS § 48 lg 6 kohaselt asja lahendamisel aluseks tarbija avalduse ja olemasoleva teabe.

Komisjon, tutvunud põhjalikult dokumentaalsete tõenditega asub seisukohale, et avaldus tuleb rahuldada.

VÕS § 217¹ lg 1 kohaselt peab asi vastama lepingutingimustele ning lg 2 p-i 1 kohaselt loetakse asi lepingutingimustele vastavaks, kui selle kirjeldus, liik, kogus, kvaliteet, kasutusviis, ühilduvus, koostalitusvõime ja muud omadused vastavad kokkulepitud tingimustele. Müüja vastutab asja lepingutingimustele mittevastavuse eest, kui mittevastavus on olemas juhusliku hävimise ja kahjustumise riisiko ülemineku ajal ostjale, isegi kui mittevastavus ilmneb hiljem (VÕS § 218 lg 1 esimene lause). Tarbijalemüügi puhul eeldatakse, et ühe aasta jooksul alates asja ostjale üleandmisest ilmnenu lepingutingimustele mittevastavus oli olemas asja üleandmise ajal, kui selline eeldus ei ole vastuolus asja või puuduse olemusega (VÕS § 218 lg 2²).

Sõiduki müügileping sõlmiti poolte vahel 06.09.2025. 27.10.2025 tuvastas töökoja meister sõiduki põhjakatte parandamise käigus tagumise telje läbiva rooste, mida parandada ei olnud võimalik. Tegemist oli äärmiselt ohtliku vigastusega, kuna telg võis väikese põrutuse tagajärjel puruneda. Tarbija esitas kauplejale lepingust taganemise avalduse 27.10.2025. Kaupleja tarbijale ei vastanud, mistõttu tõendi saamiseks pidi tarbija pöörduma Pikaliiva Grupp OÜ poole, kus teostati uuesti sõiduki ülevaatus ning muuhulgas kinnitati, et mõlemad sõiduki tagasilla kerepoolsed kinnitused on läbi roostetanud.

RKTKo leidis kohtulahendi 2-20-11098/57, p 18.2 kui hageja oli müügilepingu sõlmimisel sõiduki ajaloost, sh avariijärgsetest kahjustustest ja taastamistöödest teadlik, ei ole kohane hinnata sõiduki lepingutingimustele vastavust võrrelduna uueväärse (mitteavariilise) sõidukiga. Kui pooled ei ole asja omadusi täpsemalt kokku leppinud, siis tuleb asja lepingutingimustele vastavuse hindamisel lähtuda sellest, mida ostja võis eseme vanust, kasutusotstarvet ja senist tegelikku kasutust arvestades müügilepingu eseme seisukorra kohta mõistlikult oodata. Üksnes juhul, kui müügilepingu eseme seisukord on halvem sellest, mida ostja võis mõistlikult oodata, võib tegemist olla müügilepingu eseme lepingutingimustele mittevastavusega VÕS § 217 lg 2 p 2 ja § 77 lg 1 tähenduses (RKTKo 14.02.2024, 2-21-1758/64, p 10.2).

Komisjoni hinnangul olid müügi hetkel sõidukil olemas sellised varjatud puudused, mis välistavad sõidukiga liikluses osalemise. Ostes sõiduki võis tarbija eeldada, et ta võib ja saab ostetud sõidukiga liikluses osaleda. Komisjon leiab seetõttu, et sõiduki seisukord ei olnud selline, mida ostja võis mõistlikult oodata. Komisjon selgitab täiendavalt, et VÕS § 218 lg 2² tulenevalt lasus

kauplejal kohustus tõendada, et puudust ei olnud olemas üleandmise hetkel. Kaupleja ei ole esitanud ühtegi tõendit, mis lükkaks ümber VÕS § 218 lg 2 sätestatud eelduse.

Komisjoni hinnangul olid sõidukil müügihetkel sellised kahjustused, mis annavad tarbijale õiguse lepingust VÕS § 223 lg 1 alusel taganeda. Kaupleja rikkumine annab tarbijale õiguse kasutada kaupleja vastu VÕS § 101 sätestatud õiguskaitsevahendeid, muuhulgas nõuda lepingust taganemist. Eeltoodud juhtudel ei pea ostja määrama müüjale tema kohustuse täitmiseks VÕS § 114 sätestatud täiendavat tähtaega.

Riigikohus on korduvalt väljendanud seisukohta (lahendid 3-2-1-57-11 p 28; 3-2-1-34-13 p 14), et lepingust taganemise kehtivuseks peavad olema täidetud nii selle formaalsed eeldused, eelkõige olema esitatud vastaspoolele õigel ajal taganemisavaldus kui ka sisulised (materiaalsed) eeldused, st taganemiseks peab olema seda õigustav põhjus, eelkõige oluline lepingurikkumine VÕS § 116 mõttes. Komisjoni hinnangul on Riigikohtu seisukoht kohaldatav ka lepingut taganemise puhul VÕS § 223 alusel. Poolte vahel peetud kirjavahetusest nähtub, et tarbija esitas kauplejale lepingust taganemise avalduse 27.10.2025. Seega on komisjoni hinnangul täidetud nii formaalsed kui materiaalsed eeldused lepingust taganemiseks, mistõttu komisjon rahuldab tarbija avalduse ning mõistab kauplejalt VÕS § 189 lg 1 alusel sõiduki maksumuse summas 1400 eurot välja. VÕS § 223 lg 7 kohaselt tarbijalemüügi lepingust taganemise korral tagastab tarbija müüjale sõiduki müüja kulul.

VÕS § 128 lg 3 kohaselt loetakse otsese varalise kahju hulka muuhulgas kulud, mis on vajalikud hüvitise saamiseks. Tarbija tasus Pikaliiva Grupp OÜ-le vajaliku tõendi saamiseks 47, 90 eurot Komisjoni hinnangul olid nõude tõendamiseks kulutused vajalikud. VÕS § 115 lg 1 sätestab, et kui võlgnik rikub kohustust, võib võlausaldaja koos kohustuse täitmisega või selle asemel nõuda võlgnikult kohustuse rikkumisega tekitatud kahju hüvitamist, välja arvatud juhul, kui võlgnik kohustuse rikkumise eest ei vastuta või kui kahju ei kuulu seadusest tulenevalt muul põhjusel hüvitamisele. VÕS § 127 lg 1 sätestab, et kahju hüvitamise eesmärk on kahjustatud isiku asetamine olukorda, mis on võimalikult lähedane olukorrale, milles ta oleks olnud, kui kahju hüvitamise kohustuse aluseks olevat asjaolu ei oleks esinenud. Komisjon mõistab seetõttu kauplejalt VÕS § 115 lg 1 alusel 47, 90 eurot välja.

Eeltoodust tuleneval tuvastas komisjon, et kaupleja müüs tarbijale lepingutingimustele mittevastava sõiduki. Kui tarbija oleks teadnud sõiduki seisukorrast müügilepingu sõlmimise hetkel, siis poleks ta ostu sooritanud ega kandnud sõiduki registreerimistasu, summas 287,55 eurot. Seetõttu on tarbijal õigus nõuda kauplejalt registreerimistasuna tasutud summa, 287,55 euro, hüvitamist kahjuhüvitisena.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Jüri Aava

/allkirjastatud digitaalselt/